

در پایان از بچه‌ها می‌خواهیم به اطرافیان خود رجوع کنند و تجارب آن‌ها را در این زمینه جویا شوند. چرا که هستند افرادی که برای پاسداشت محیط زیست خود قدم‌هایی برداشته‌اند اما شناخته شده نیستند.

حال باز می‌توانید از بچه‌ها بپرسید به عنوان مراقب طبیعت برای محیط زیست خود چه قدمی خواهند برداشت؟

پیوست:

«داستان آن شب در کنار تالاب»^۱

باید کاری می‌کردم، دیگر نمی‌توانستم دست روی دست بگذارم. چند سالی بود که تالاب خشک شده و دامداران و کشاورزان از روستا رفته بودند. من هم به سختی روزگار را سپری می‌کردم. بالاخره تصمیم خودمان را گرفتیم، ما چند نفر بیشتر نبودیم. رفتیم سراغ یک نفر از روستای دیگر که لودر داشت و با کمک هم آب‌بندی را در مسیر زهکش ایجاد کردیم تا آب در بستر بیشه جمع شود. چه جراتی داشتی کسی متوجه نشد؟

نه، مردم فکر می‌کردند که مسئولین دولتی یا جهاد این کار را کرده‌اند چون چندین بار به آن‌ها شکایت کرده بودیم. تالاب کم‌کم پر آب شد و جان گرفت. صدای پرنده‌ها و پرواز آن‌ها در اطراف تالاب بعد از چندین سال شنیده می‌شد. اما کم‌کم سروکله مسئولین سازمان آب پیدا شد و فهمیدند کار، کار ما بوده. برایمان پرونده تشکیل داده شد که به اموال دولت آسیب وارد کرده‌ایم.

چه سخت، روبرو شدن یا یک سازمان دولتی، وکیل و پاسگاه هم کار راحتی نیست! بله اما کاری بود که خودم با آگاهی انجام داده بودم و باید تا آخرش می‌ایستادم و جالب بود هرچه بیشتر دنبال این قضیه بودم، بیشتر درباره تالاب می‌فهمیدم. مثلاً در یک وبلاگی متوجه شدم اسم بیشه ما، تالاب کم‌جان است. یا یک روز همایشی در شیراز با موضوع آب برگزار شده بود. آن‌جا چشمم به بنری افتاد که زیر دو تصویر نوشته بود: «کم‌جان دیروز، کم‌جان امروز!». از دو جوانی که آن‌جا بودند پرسیدم این تالاب دقیقاً کجاست؟ وقتی آدرس دادند، فهمیدم آدرس خانه خودمان است. از این بابت خیلی خوشحال شدم و برایم جالب بود که این تالاب ثبت جهانی شده است و یک تالاب بین‌المللی است و ما پی بردیم در اصل کاری که سازمان آب با این تالاب کرده است، جرم بوده. آن جوان‌ها به من گفتند که باید سراغ سازمان محیط زیست بروی و از آن‌ها کمک بگیری.

سازمان توانست کاری کند؟

راستش ابتدا باورش برایشان سخت بود که تالاب جانی دوباره گرفته، برای همین آن‌ها را با خود به کنار تالاب آوردم. تالاب ما از شهر شیراز ۷۵ کیلومتر فاصله دارد. آن‌ها آمدند ولی با این حال گفتند نمی‌توانند کاری کنند. چون نمی‌خواهند با یک سازمان دولتی درگیر شوند. هرچه گفتم مسئول این تالاب شما هستید و باید از آن دفاع کنید و ما مردم را از بی‌آبی نجات دهید، قبول نکردند. اما به من گفتند تنها راهی که می‌توانی کاری پیش ببری، رسانه‌ای کردن این ماجرا است. باید خبر تالاب را در رسانه‌ها پخش کنی تا همه متوجه شوند که این‌جا چه اتفاقی افتاده است:

که این طور، عجب داستانی. اگر این خبر در رسانه‌ها و اخبار استان فارس پخش شود و به گوش مردم و مسئولین برسد، موفق خواهی شد. متأسفانه با عملیات زهکش و سدسازی‌هایی که در استان فارس انجام شد، تقریباً ۱۰ تالاب دیگر هم خشک شدند و تبدیل به شوره‌زار شدند.

ما کمکت می‌کنیم آقای زارع مطمئن باش!

چند روز بعد گروه خبرگزاری صداوسیما استان فارس راهی تالاب کم‌جان می‌شوند و یک گزارش از احیای این تالاب با همکاری مردم روستای کم‌جان تهیه می‌کنند و وقتی این خبر از تلوزیون و رادیو استان پخش می‌شود، مردم و مسئولین روانه این محل می‌شوند تا خود از نزدیک شاهد زنده شدن تالاب باشند. جالب است بدانید که قاضی پرونده آقای زارع یکی از همین بازدیدکنندگان بود و باعث شد نگاه آقای قاضی هم محیط زیستی شود.

چند روز بعد رای دادگاه به نفع آقای زارع و تالاب کم‌جان صادر شد و سازمان آب هم محکوم به پرداخت خسارت شد.

^۱ <http://www.qudsonline.ir/news/۷۲۱۳۷۱>

از سال ۸۸ تاکنون مردم روستای کم جان شاهد پرواز پرنده‌های مهاجر و لانه‌سازی آن‌ها در این مکان هستند و خوشبختانه دامداری و کشاورزی جان دوباره گرفته است. مردم روستا خود مراقب تالابشان هستند و اجازه نمی‌دهند حتی یک غریبه به این تالاب نزدیک شود.

- خانم اجازه؟

- بفرمایید

- خانم این داستان واقعی بود؟

- بله این داستان واقعی بود.

بچه‌ها! اطراف ما اتفاقات مختلفی می‌افتد، هر آدمی با هر دانشی که دارد می‌خواهد برای بهتر شدن زندگی‌اش کاری بکند. کاری که سازمان آب کرد در واقع آب‌رسانی به شهر دیگر بوده اما متوجه نبود که کارش چه زبانی به روستاهای دیگر وارد کرده است.

برای همین ما باید یاد بگیریم برای هر اقدامی تمام زوایای آن را بررسی کنیم. خوب ببینیم و خوب فکر کنیم و حتی در تصمیم‌گیری‌ها از آدم‌هایی که کار ما بر آن‌ها اثر می‌گذارد کمک بگیریم. **اگر سازمان آب با مردم محلی مشورت کرده بود، مسلماً داستان تالاب کم جان و دیگر تالاب‌ها به این جا کشیده نمی‌شد.** شما مسئولین آینده ایران هستید، پس باید مسئولانه به مسائل نگاه کنید تا همه از شما راضی باشند. حتی آب و خاک و جانداران وطن.

زهرا رکن

اردیبهشت ۱۴۰۰

اطلاعات تماس:

@baztabschool

@baztabschool

ایمیل:

info@baztabschool.ir

وبسایت: baztabschool.ir